

15 DECEMBER 1929

No. 24

34e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

O vlam van Passie in dit koud heelal!
Schoonheid van Smarten op deez' donkere aard!
Wonder van liefde, dat geen sterv'ling weet!

A. VERWEY.

KERSTGEDACHTEN.

door Ouderling Orson F. Whitney.

Dat een God voor ons stierf is een schitterende gedachte; een pracht dicht; een schilderstuk dat des te meer uitblinkt wegens de ontzaglijke somberheid van den tragischen achtergrond. Dat Hij komen zal om over een zichtbaar rijk op aarde te regeeren; om van Zijn goddelijk en koninklijk recht gebruik te maken; om de goede vruchten te oogsten van de groote offerande op de middaghoogte der tijden gemaakt — dat is een denkbeeld, niet minder ontzag-inboezemend en doorluchtig. Toen als een lam: nederig en ootmoedig; thans als een leeuw, in Koninklijke majesteit en strijdersmacht. Geen dichtstuk haalt bij die wonderbare pelgrimsreize van Bethlehem naar Golgotha. Het krachtigste penseel, de stoutste dichtgeest is niet in staat in meer dan flauwe trekken te malen den luister en de glorie van dien triomfantelijken intocht: den zegemarsch van den Christus als Hij Zijn Koninkrijk binnenkomt.

Met Kersttijd glanst heel de Christenwereld van licht en weerklinkt van vreugde en melodie. Vroolijkheid en feestvieren gaan hand aan hand. Kerken en Kathedralen ontvangen gretig-aanbidende scharen, plechtige orgeltonen ruischen door de godsgebouwen, kerkklokken luiden, koorliederen stijgen op, en van de preekstoelen in vele landen klinkt in donderende vervoering de lof van den gekruisigden Nazarener, terwijl aan tallooze haarden, in het koninklijk paleis en in het dagloonershutje, miljoenen op miljoenen eerbiedig de knie buigen, Hem belijden als Christus, als Heiland, als Koning der Koningen.

't Is goed, want zoo dient het te zijn. Waardig, driemaal waardig is het Lam. Maar, o! de afgrond, het contrast, tusschen het Eerlang en het Heden! Gisteren nog een verschoppeling, een balling, die niet had, waar Hij het hoofd kon nederleggen; heden de eeregast aan tienduizenden haardsteden. Eenmaal geslagen, vervloekt en bespuwd; thans aangebeden, beweend en verheerlijkt. Een Man van Smarten toen, wien weinigen wilden navolgen; een God van natiën thans, Wien pausen en vorsten prijzen, en menigten vereeren. Een Kruis — een Kroon! Zoo draait het rad van den Tijd. Zoo rolt de wereld voort.

't Is goed, een misslag onzer vaderen te verbeteren. 't Is beter, zelf geen misslag te begaan. Wijs is het, het verleden feestelijk te herdenken, maar wijzer nog het heden te eeren en er een goed gebruik van te maken. De gloeiende lofspraken van Gisteren dienen niet geschreven te worden met het levensbloed van het Heden. Het graf van den dooden profeet moge versierd worden, maar de kerker van den levenden profeet werpe geen schaduw op dat heilige schouwspel.

Een vreemde dwaasheid is het, die altoos maar in de oude heiligdommen aanbidt en de altaren van het moderne denken veronachtzaamt en ontheiligt; die tracht hare verdorde handen te warmen boven de koude asch van vervlogen dagen, terwijl ze voorbijziet of tracht uit te blusschen de pasaangestoken vuren der inspiratie. Zoo gretig om het oude op te doen leven, zoo traag om het nieuwe aan te nemen. De neiging van het vleeschelijk denken is immer achteruit. Zelfs Jezus werd door velen aangezien als een opnieuw verrezen dooden profeet, liever dan een nieuwen boodschapper met een machtiger zending en een heerlijker bestemming dan al Zijn voorgangers hadden.

Waarom, o waarom teruggeblikt om zaligheid te vinden — een doode letter vergood, den levenden woordvoerder Gods gekruisigd? Waarom het aangezicht gewend naar den zonsondergang en niet naar de dageraad? Waarom gezucht naar de vleeschpotten van Egypte? Veel zoeter zijn de melk en de honig van Kanaän. Het verleden met zijn doode werken kan niemand redden. Een levend geloof in het heden en de toekomst kan alleen de mensch uit zijn grooten nood helpen.

Geloofst gij in de profeten van het verleden? Die getuigen van de profeten van het heden en van de toekomst, en de beste wijn van het feest wordt tot het einde bewaard. Elke waarheid, die te voorschijn komt, is als een gouden wig, die de kloof verbreedt voor een grootere waarheid, die volgt. Elk geopenbaard beginsel getuigt: „Daar komt na mij iemand wien ik niet waardig ben dat ik zijn schoenriem zou ontbinden”.

Voorwaarts, niet achterwaarts, zij onze leus; de toekomst, niet het verleden, onze hoop. Gedenkt aan de vrouw van Lot. Ziet vooruit! De sterren, die den nacht opluisterden, gaan verbleeken. Een grooter lichtglobe is nabij. Tuurt van uwe uitkijktorens naar het Oosten. Uit het Westen komt de Morgen niet.

BETHLEHEM.

(*Huis des broods*).

Er is misschien geen weg in Palestina, dien de Christen-reiziger met meer belangstelling betreedt dan het ruw en hobbelig pad, hetwelk van Jeruzalem naar Bethlehem leidt. Men heeft slechts twee uren noodig, om van de eene plaats naar de andere te gaan; maar welke groote herinneringen vervullen den geest der bedevaartgangers op den korten tocht! Achter hem ligt de stad des bloeds, die de profeten doodde, en den Christus Gods aan het kruishout sloeg; vóór hem de stad van David, de geboorteplaats van diens grooten Zoon, den Heerscher Israëls, den Zaligmaker der wereld. Bij elken voetstap rijzen nieuwe roerende tooneelen voor zijne verbeelding: de eeuwenheugende overlevering komt hem daarbij te hulp, en wijst hem, met meerdere of mindere nauwkeurigheid, de plaatsen aan, welke geen vriend des Christendoms en der openbaring zonder heilige aandoening kan beschouwen. Daar staat de boom, waaronder Maria gezegd wordt met haren eerstgeborene gerust te hebben. Hier is de bron, waarbij de Oostersche wijzen zich ophielden, toen zij voor de tweede maal het schitterend lichtverschijnsel zagen. Daar rust het overschot van Rachel, de geliefde huisvrouw van den aartsvader Jakob. Hier in dat groen en liefelijk dal ligt het veld der herders, waar jubelende reien van hemelbewoners het geboortelied van den Heiland der wereld zongen, en Bethlehems valleien deden weergalmen van het lofgejuich: *Eere zij God in de hoogste hemelen! Prijs en dank op aarde! In menschen welbehagen!*

Het is aan het geslacht van David alleen, dat de stad hare vermaardheid te danken heeft. Boaz, de lossen der brave en beminnelijke Ruth, had zich te Bethlehem gevestigd. Zijn doorluchtige nakomeling David werd daar geboren en tot Koning gezalfd. Met het vorstelijk purper bekleed, vergat deze nochtans de plaats niet, waar hij als knaap en jongeling de schapen zijns vaders had geweid, en vanwaar hij geroepen was, om de kudde des Heeren, het volk van Jehovah, te hoeden. In eenen oorlog met de Filistijnen gewikkeld, bevond hij zich eens in de woestijn van Juda, niet ver van zijne geliefde vaderstad, die destijds door het vijandelijke leger bezet was. Treurig sloeg hij het oog naar den onvergetelijken geboortegrond, en herdacht weemoedig de vervlogene dagen. „Wie zal mij nog eens te drinken geven van dat frisch en helder water

uit den put, die te Bethlehem op de marktplaats is!" riep David in zulk een vlaag van zwaarmoedigheid uit. Nauwelijks was die onwillekeurige zucht aan 's Konings lippen ontgleden, of drie moedige strijders vormden heimelijk het besluit, om dien wensch te verwezenlijken, en eenen beker met het geliefde bronnat voor David te vullen. Zij breken door de vijandelijke legerplaats heen, scheppen water uit den put te Bethlehem, en ijlen met den gevulden drinkbeker naar hun opperhoofd terug. David stond over dit bedrijf verbaasd en verlegen. Geroerd door de trouw zijner spitsbroederen, nam hij den kostbaren drank, en goot dien plechtig uit voor het aangezicht des Heeren, als een plengoffer der dankbaarheid, dat het vaderland zulke dappere zonen had. **D a t d e d e n d i e d r i e h e l d e n !** Nog wordt die put, thans **D a v i d s b r o n** genaamd, den reiziger aangewezen.

Bethlehem werd naderhand vergeten. Klein en onbeduidend stond het daar onder de stamhuizen van Juda, totdat de volheid des tijds gekomen was, en Davids Zoon en Heer in Davids stad geboren werd. Toen werd Bethlehem groot onder de steden der wereld.

A. DES AMORIE VAN DER HOEVEN,

Bijbelsche Landschappen.

HET HAANTJE VAN DEN TOREN.

Kijk, lieve, als 't Haantje van de Kerk
zich zóó — naar óns toe — draait...
De Genestet

Ds Scholten, die zich wel eens op het veel aangevochten gebied van het magnetisme beweegt, heeft zich onlangs genoodzaakt gezien in de Rotterdamsche Noorderkerk het verzoek te richten tot zijn gemeenteleden: „Vrienden, veroordeelt niet, alvorens u op de hoogte zijt met de geneesmethoden, maar dan ook werkelijk op de hoogte”.

In Salvatori, Amsterdam, hield hij een lezing, waarin hij o.a. zeide, dat hij den titel „predikant-magnetiseur” niet wenscht te aanvaarden. Spr. stond voor de keuze óf predikant-evangelist, óf magnetiseur. Na veel overdenking kwam spr. tot de conclusie, dat de zielsarbeid den voorrang moest hebben. Voor beide heeft spr. geen tijd. Wanneer hij zich een enkele maal op het gebied van het magnetisme beweegt, doet hij zulks uit vriendschap. Vele doktoren zenden hem patiënten ter genezing.

Spr. verwijst naar het verhaal uit de Hand. der Apostelen, n.l. de genezing van den kreupele aan de Schoonepoort. Petrus zeide tot dien ongelukkige, hem aanzijnde: „in den naam van Christus zeg ik u, sta op en wandel”. En — de Bijbel heeft toch eeuwigheids-waarde; dus geldt dit toch ook voor dezen tijd?

De bijbel zegt toch ook: predik het evangelie en genees de kranken. Waarom zou nu wèl het eerste en nièt het tweede meer geldig zijn? Uit de kracht van den geest Gods zich alleen in het woord?

Verder wijst hij o.m. op het bijbelwoord: Gij zijt de wijnstok en wij zijn de ranken. Zoo er wèl kracht is in den wijnstok, zou die er dan niet zijn in de ranken? Spr. begrijpt niet, hoe ter wereld het duivelsch zou zijn, wanneer men een koortslijder door handoplegging geneest. Wij Christenen hebben zulke kleine grenzen, wij zoeken er altijd van alles bij. Spr. krijgt dikwijls verzoeken om hulp uit hervormde en gereformeerde pastorieën. Maar dan zegt men niet: het is duivelsch.

In den bijbel wordt ook verhaald, dat Jezus genezingen doet op een afstand, Christus' kracht straalt door de ruimte heen.

Voortgaande, betoogt spreker, dat de Christenen Jezus nu ook eens practisch moeten volgen en herinnert er aan, dat ook Paulus spreekt van de gave der gezondmaking. De bijbel zegt: alle dingen, die gij biddende begeert, niet twijfelende; zult gij ontvangen. Er wordt hiertoe echter gevraagd een enorm geloof, een enorme overgave. Het „geneest de kranken” klinkt tot àl de geloovigen; volstrekt niet alleen tot de predikanten. Dit is te leeren aan de voeten van Jezus. Zijn invloed te laten vloeien in het diepst van zijn zieleleven: dat is het geheim.

Men begrijpt er niets van, dat God den mensch voor zulke dingen wil gebruiken, maar men kan alleen zeggen: de Naam des Heeren zij geloofd!

Eenheid, 12/12/29.

HET BEZOEK VAN PRESIDENT EN ZUSTER WIDTSOE.

Onder het hoofdje: Het nieuwe Zondagsschoolplan, noemden wij reeds het bezoek van den Europeeschen Zendingspresident en diens echtgenoot. Na een verblijf van ettelijke weken in Zwitserland, Duitschland, Oostenrijk en Cechoslovakije, kwamen onze geëerde gasten Donderdagnamiddag, 5 December, te Rotterdam aan, en bleven de drie daaropvolgende dagen hier.

Het inwijden van de Groninger vergaderzaal werd uitgesteld tot het volgend voorjaar. President Widtsoe vond het 't best, er alsdan een grooten feestdag van te maken in verband met de voorjaarsconferentie en de eeuwfeesten. Hij hoopt dan aanwezig te zijn. Alle voorbereiding was nu, waar het reisplan van den President niet vastgesteld kon worden, onmogelijk.

Vrijdag en Zaterdag waren de Europeesche en Hollandsche presidenten en hunne echtgenooten in conferentie. In alle bijzonder-

heden werd het werk besproken en, waar noodig, veranderingen voorgesteld. Groote nadruk werd gelegd op het gelijkvormig maken, voor zoover dit doenlijk is, van de organisaties en het werk der verschillende groepen aan de groepen en het groepswerk in Amerika.

Zondag werden er drie bijzondere bijeenkomsten gehouden: een om 10 uur v.m. te Amsterdam, een om 2 uur te Den Haag en een om 7 uur n.m. te Rotterdam. In alle drie de vergaderingen spraken President en Zuster Widtsoe en trad de Hollandsche Zendings-president als tolk op. In de Residentiestad voerde ook Zuster Kooyman het woord. Te Rotterdam, waar de leden van de Overmaassche Vertakking zich bij de St. Janstraat hadden aangesloten voor den avond, werd zonder twijfeld de grootste bijeenkomst gehouden, maar ook in de andere steden was er een goede opkomst.

De geest en instructies der samenkomsten zullen niet gauw vergeten worden. Op het gelijkvormig maken van de onderscheiden organisaties aan die van het Hoofdkwartier der Kerk, zoowel wat het groepsverband als wat het groepswerk betreft, kan niet te grooten nadruk gelegd worden. Kleine afwijkingen kunnen tot ernstige dwalingen voeren en daartegen willen onze Leiders waken. Eendracht maakt macht.

DE ZONDEVAL EEN DEEL VAN HET GODSPAN.

Wie een toren wil bouwen, zegt de Heiland, gaat eerst rekenen... Hoe strookt daarmee de gedachte, dat deze aarde en hare menschenwereld volgens een welberaamd plan in wording kwamen en dat ook de Zondeval des menschen wel degelijk deel uitmaakte van het groote Godsplan. De Val bracht den toestand van gebrokenheid, dien wij voor onze ontwikkeling noodig hebben: een proefoord, een groeiveld.

Zonder den Val had het proefterrein er niet kunnen komen. Adam en Eva werden in den Hof geplaatst om sterfelijk te worden, zoodat de doeleinden Gods bereikt mochten worden. „Bedwing uw tong”, zoo zegt een Mormoonsch schrijver,

Bedwing uw tong, eer zij met Adam spot;
Wát hij ook deed, hij was ons aller vader;
Voorts lag zijn val niet buiten 't plan van God:
In Adam had de zonde een wijzen dader.

Zijn schrede omlaag bracht ons een schrede nader
Aan 't verre doel van ons bestaan: 't genot
Te smaken eens, dat nu het heerlijk lot
Is van den Eeuw'gen Licht- en Levensader.

De Val ligt niet buiten het Godsplan, en de Eeuwige Rechtvaardigheid zal den mensch niet straffen voor Adam's overtreding — wèl voor zijn eigen misslagen. De mensch toch zondigt in

weerwil van de waarschuwingen van zijn geweten, in spijt van de overtuigingen zijner rede, en trots de aansporingen van zijn gezond oordeel. Volgens de rechtvaardigheid Gods kan hij niet aan straf voor eigen kwaad ontkomen.

De Val bracht het menschdom onder de macht des doods en de slavernij der zonde. Verlossing hiervan was besloten lang vóórdát Adam op aarde kwam. In een Mormoonsch Epos spreekt de Vader als volgt den Zoon aan :

Ga voort, gij keuze van de Goôn,
Wier kracht u winnaar stell',
Daal af, bijtijds, en d'aard' ontzet,
Onttronend Dood en Hel.

Des menschen lot hangt enkel af
Van U, Mijn Gunstgenoot;
Gij zult niet falen, zijt G'al vrij,
Vrij, maar den val te groot.

Met Godd'lijke' Arm, zoo d'Uwe als Mijn,
Brenge gij 't verloorne weer;
De mensch, verlost, zal God-gelijk,
Mèt God zijn immermeer.

Vandaar dat de Schriften spreken van het Lam, dat geslacht is van de grondlegging der wereld (Openb. 13 : 8). Bij mensche-lijke huisbouw komt het voornamelijk op twee dingen aan : op fundeering en bekapping. Het aardsche is een schaduw van het hemelsche : de Grootte Bouwheer wist veel beter dan wij dat het in Zijn wereldplan vooral aankwam op datgene, waarop alles rust en datgene, waarop alles uitloopt. Adams val maakte deel uit van het Godsplan.

VROUWEN ALS PREDIKSTERS.

Sommigen beweren, dat Paulus er sterk tegen was dat vrouwen predikten, en dat hij van hen alleen nederig werk verlangde. Maar wanneer men al zijne brieven aandachtig naleest, zal men bemerken, dat hij alleen beproefde zich te voegen naar de gewoonten, onder de Oostersche volkeren van dien tijd en een gedragslijn voorschreef, die den minst mogelijken aanstoot kon geven. Hij erkende de vrouwen volkomen als prediksters, waar hij haar aanraade het hoofd bedekt te houden als zij preekten of profeteerden (1 Cor. 11 : 5) of wanneer zij baden (13e vers), om daarmede Oostersche gewoonten te eerbiedigen. Zijn opdracht aan Phoebe, die haar hulp aan velen, zelfs aan hem, verleende, zijne herhaalde voorschriften aan Priscilla, die Aposa leerde preeken, duiden toch zeker wel zijne houding aan, tegenover de waardige uitingen van heilige vrouwen. Het is waar, dat hij den Corinthischen vrouwen raad gaf, hoe zij zich kleeden moesten bij het preeken, en tegelijkertijd

hen verzocht om stil te zijn, er bijvoegende, dat het een schande zou zijn, indien zij spraken (juister vertaald, b a b b e l d e n) in de kerk. Evenals het heden schande zou zijn, indien een man of een vrouw zoo iets deed.

FRU JOHANNA BLAUENFELDT.

Vrouwkiesrecht van Christelijk standpunt.

KERSTLIED.

Onhoorbaar zacht daalt neer de heil'ge nacht,
De nacht, die eens den Christus heeft gebracht
Als kindeke teer... als een kindeke klein,
Dat eenmaal het Licht van de wereld zal zijn.

In 'n kribje van hout heeft men 't kindje gelegd...
Een wiegje in een woon, was den kleine ontzegd...
In doeken gewonden, op stroo van den stal...
Toch komen de menschen langs bergen en dal,

't Aanschouwen vol liefde, het reine gezicht
Van 't knaapje, dat nu nog te sluimeren ligt,...
Niet weet nog van 't lijden, dat eenmaal Hem wacht...
Nú ligt het zoo rustig,... nú slaapt het zoo zacht...

Maar boven zijn kribje, daar glanst en daar straalt
De schittrende ster, nu de nacht is gedaald.
De wijzen van 't Oosten met reukwerk belaân,
Zij kloppen... de deur wordt hun open gedaan...

En als zij dan zien d' aureool om Zijn hoofd,
Dan knielen ze eerbiedig en fluistren: „Geloofd,
Geloofd zij de nacht, die het Kerst-kind ons bracht!
Want liefde alléén is de God'lijkste macht!”

En boven den stal van het kindeke klein,
Daar ruischt een gezang... dat van Englen moet zijn...
Zoo zacht en zoo klaar... zoo vol eenheid en vreë...
De herders zij luisteren... hun ziele zingt mee.

Z' ontblooten het hoofd... want een wonder geschiedt...
Ze zijn zoo vol blijdschap... maar weten nog niet
Dat een kindje verscheen met een hart groot en warm,
Vol Liefde en Erbarmen... voor rijk en voor arm...

Een kindje geroepen om Koning te zijn
In 't Liefdesrijk — dat in de levenswoestijn
Zal geven zich zelv' aan een ieder die 't vraagt,
Zal troosten het menschedom, dat weenende klaagt.

ANNIE NAUTA

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

Redactie: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: WARREN H. PERRY

HET NIEUWE ZONDAGSSCHOOLPLAN.

Volgens de mededeelingen van President en Zuster Widtsoe — wier bezoek aan onze Zending Zondag 8 December ten einde liep — mogen de Nederlandsche leden met recht trotsch wezen op het door hen in dit veld verrichte werk: een der vooraanstaande zendingsvelden in Europa. In ons O.O.V. werk volgen wij zeer na het door het Eerste Presidentschap voorgeschreven plan. De geest van liefde en goedwilligheid onder de leden kregen eveneens een goedkeurend woordje. Maar ondanks al het prijzenswaardige, kan er nog veel verbeterd worden, in het bijzonder wat ons Zondagschoolwerk betreft. De arbeid, zoover verricht, werd geprezen, maar — dit ons werk is niet gelijkvormig aan de Zondagsscholen in het Rotsgebergte, volgens het voorschrift van de Algemeene Kerkleiders.

President Widtsoe, die het Eerste Presidentschap en den Raad der Twaalven vertegenwoordigt, verlangt dat wij hetzelfde stelsel volgen en ons voegen, zoo na mogelijk, naar het voorgeschreven Zondagsschoolplan. Heel gaarne doen wij dit, daar het beteekent dat de leden veel meer bevoordeeld zullen worden dan vóór dezen, en dat zij precies dezelfde lessen krijgen zullen, die in de Kerkelijke wijken en ringen behandeld worden, met al de voordeelen van karaktervorming, die de Kerkleden elders genieten. De verandering is van het hoogste gewicht, waarom een zorgvuldig lezen en herlezen van de volgende aankondiging en een nog nauwkeuriger overlezen van de latervolgende lesbouwstof noodzakelijk is, willen wij in onze groote onderneming slagen.

Het Nieuwe Plan, voorgesteld door de Twaalven en goedgekeurd door het Eerste Presidentschap zullen wij hier in het kort uiteenzetten, zoodat de belangstellenden zien kunnen in hoeverre het nieuwe van het oude plan verschillen zal.

Aangeraden wordt dat al de leden der Priesterschap bijeenkomen tezamen met de wekelijksche vergadering van de Zustershulpvereniging. Die bijeenkomst zal des Dinsdagsavonds om 8 uur aanvangen onder de leiding van den vertakkingpresident of iemand, daarvoor aangewezen. Dit zal een vereenigd samenzijn wezen voor de eerste vijftien minuten, bestaande uit een aanvangslied, gebed, 2de lied en bekendmakingen of instructies voor de Priesterschap en de Zustersvergadering allebei. Om kwart over achten komen

de zusters afzonderlijk bijeen en volgen het gewone Hulpvereeni-
gingsplan en de leden der Priesterschap volgen hun eigen plan.
Daar dient een vol uur aan les en werkzaamheden besteed te wor-
den. Om 20 minuten over 9 komen allen weer in het oorspronke-
lijke lokaal bijeen voor den slotzang en het dankgebed. De bijeen-
komst dient niet later dan halftien gesloten te worden. Er wordt
gewerkt aan een bijzondere leercursus voor de leden van de Pries-
terschap.

De Zondagmorgenuren van 10 tot 12 zijn aangewezen als een
meest geschikte tijd voor Evangeliestudie voor alle Kerkleden,
zoo van het mannelijke als van het vrouwelijke geslacht, oud en
jong. Het voorstel is, daarom, dat alle Priesterschapdragers dan
bijkomen, niet als een Priestersvergadering, maar als leden van
de Kerkelijke Zondagsschool, waarin klassen gevormd zullen wor-
den die stroken met den ouderdom, het bevattingsvermogen en de
roeping van een iegelijk. Het voorstel is tevens, dat de Zusters van
de Hulpvereniging dan ook bijkomen, niet als een Zustersver-
gadering, maar als leden van de Kerkelijke Zondagsschool.

De aangewezen tijd voor de Zondagsscholen, onder dit plan, is
van 10 tot 12, Zondagsmorgens. Het Zondagsschoolplan, in die
uren uit te voeren, dient zoo na mogelijk het onderstaande rooster
te volgen. Aanbevolen wordt dat, te beginnen met 1 Januari 1930,
al de Zondagsscholen, door heel de Zending heen, om 10 uur v.m.
beginnen en dat het rooster van werkzaamheden zij als volgt:

1. Orgelspel (2 minuten).
2. Bekendmakingen (betreffende den Sabbatdag en kort).
3. Zingen.
4. Gebed.
5. Zingen.
6. Toespraakjes van een jongen en een meisje (elk 2½ minuut).
7. Avondmaalslied.
8. Voorspel.
9. Avondmaalsvers (opzegversje — ziet De Ster).
10. Naspel.
11. Bediening van het Heilig Avondmaal.
12. Gezamenlijke Opzegging (ziet De Ster).
13. Zangoefening (15 minuten).
14. Afmarsch naar de afdeelingen (10.55 v.m.).
15. Afdeelingswerk (11 uur tot 11.50 v.m.).
16. Terugmarsch en opnieuw bijkomen voor slotoefeningen
(11.50 v.m.).
17. Vergelijkend presentie-verslag (uittreksel uit de minuten).
18. Korte opmerkingen (desgewenscht).
19. Zingen.
20. Dankgebed.

Voor het jaar 1930 worden de volgende leergangen aangeboden:

Kindergarten Afdeeling: Voor kinderen van 4, 5 en 6 jaar. De leergang blijft dezelfde. Handboek: „Zondagmorgen in de Kindergarten”.

Lagere Afdeeling: Voor kinderen van 7, 8 en 9 jaar. Een uitstekende bloemlezing van bijbelverhalen, ontleend aan de lesblaadjes, door het Algemeene Bestuur verschaft.

Kerkgeschiedenis Afdeeling: Voor kinderen van 10 en 11 jaar. Keurverhalen uit de Geschiedenis der Kerk sedert de Herstelling. Leiddraad: lesblaadjes van het Algemeen Bestuur.

Oud-Testamentische Afdeeling: „A”-klas. Voor jongens en meisjes van 12, 13 en 14 jaar. Handboek: de Bijbel, aangevuld door lesblaadjes. Onderwerp: „Levensbeschrijvingen uit het Oude Testament”.

Nieuw-Testamentische Afdeeling: „B”-klas. Voor jongens en meisjes van 15, 16 en 17 jaar. Handboek: de Bijbel, aangevuld door lesblaadjes. Onderwerp: „Handelingen der Apostelen en Kerkorganisatie”.

Boek van Mormon Afdeeling: „C”-klas. Voor jongemannen en jongedochters van 18, 19 en 20 jaar. Handboek: het Boek van Mormon, aangevuld door lesblaadjes. Onderwerp: „Bewijzen van de echtheid van het Boek van Mormon”.

Evangelieleer Klas. Voor volwassenen die de voorafgaande leergangen doorloopen hebben of die aan dezen leergang de voorkeur geven. Handboek: de Schriften, aangevuld door lesblaadjes. Onderwerp: Onderliggende beginselen van het Evangelie. Een vooruitstrevende leergang met verandering van bouwstoffen om herhaling te voorkomen.

Dit is maar een voorloopige aankondiging van de verandering in de Zondagsschoolplannen, maar genoeg om de Zondagsschoolpresidenten en Vertakkingsleiders te helpen bij het organiseren hunner Scholen voor het komende jaar. Een Zondagsschool-handboek is in bewerking en zal aan het Zondagsschool-personeel worden toegezonden ter kennismaking met de bijzonderheden van dit plan. Het is onze bedoeling, dat het Zondagsschool-personeel leiddraad en lesstof in handen zal krijgen vóór het einde van het jaar, als het maar eenigszins mogelijk is. Wij verzoeken het Zondagsschool-personeel en de Vertakkingspresidenten *te r s t o n d* te beginnen, al de Kerkleden, die geboekt staan, te bezoeken en hunne namen, adressen en geboortedatum te verkrijgen, zoodat ze klaar mogen staan, dit plan in te voeren zoodra de handboeken en lessen verschijnen.

Wij vertrouwen dat de leden in onze Zending het voordeel van het nieuwe plan zullen kunnen zien en met hart en ziel het groote

Laterdaagsche werk zullen voortstuwen. De Heere zal ons zegenen waar wij trachten Zijn wil te doen — en Zijn wil is uitgedrukt ook in dit Nieuwe Plan, voorgeschreven door onze Leiders. Wij staan steeds gereed, u op alle mogelijke wijzen bij te staan.

HET ALGEMEEN BESTUUR DER
NEDERLANDSCHE ZONDAGSSCHOLEN.

UTRECHTSCH E CONFERENTIE.

Volgens het aangekondigde programma gehouden, behoort de Utrechtsche Conferentie thans tot de geschiedenis. Gezellige, aanmoedigende dagen waren het, die Zaterdag, Zondag en Maandag: 30 Nov., 1 Dec. en 2 Dec. Het kernwoord was op strooikaarten bekend gemaakt:

Is er ook een woord van den Heer?

Jeremia 37:17. „Zoo zond de Koning Zedekia henen en liet Jeremia halen, en de Koning vraagde hem in zijn huis, in het verborgen, en zeide: Is er ook een woord van den Heer? En Jeremia zeide: Er is.”

Dat was vroeger. Maar heden ten dage? Is er thans een woord van den Heer? De Laterdaagsche Kerk zegt: Zeer zeker! Er is.

De stemme Gods wordt weer gehoord!

Het zwijgen is verbroken!

De nacht van duisternis verzwond:

't Heilslicht is weer ontstoken!

Zaterdag.

2 uur n.m. Zendelingen-bijeenkomst, door 16 bijgewoond. Trefsende getuigenissen, moedgevende berichten, bezielende aansporingen. Een waar geestelijk feest.

7 uur n.m. Bijeenkomst van ambtenaren, ambtenaressen en de lokale priesterschap. De echte werkers en werkstersgeest. Tijdig onderricht en taaksterking door leiders.

8.45 's av. Een door de Arnheemsche Bijenkorfmeisjes gegeven programma. Onderhoudend, gezellig, opgestevigd door enkele gepaste toespraakjes.

Zondag.

In al de bijeenkomsten presideert de Zendingleider en is de districts-president, ouderling P. B. J. Leeuwenburg, dienstdoend leider.

Morgendienst, 10 uur, in Ultra Jectum, Achter den Dom 12.

Aanvangslied: Beveel gerust uw wegen. Gebed: Districts-president Don H. van Dam, van Rotterdam, gevolgd door een loflied, Daughters of Zion (Dochters van Zion), door het Rotterdamsche zangkoor.

In zijn openingsrede legt Ouderling Leeuwenburg grooten nadruk op den troost, dien het Evangelie geeft. Ouderling Adron V.

King, gemeente-president te Utrecht, past het kernwoord aan bij eene beschouwing zijner zendingsroeping. Door Ouderling John Rip, Arnhemsch gemeente-president, wordt een afscheidstoespraak gehouden met het oog op zijn aanstaande huisreis. Als een hemelsche bekendmaking ooit noodig ware, roept hij, is het heden ten dage.

Een tusschenzang: Lord, with glowing heart, door Marinus van Gelderen en Tilly Schotel, waarna Ouderling Ralph M. Davey, overziener van het Zondagschool- en jeugdwerk, wijst op de eigenaardige gewoonte, die de menschen in het algemeen hebben, wél in oude maar niet in nieuwe profeten te gelooven. President Frank I. Kooyman, zendingsleider, brengt de stelling der Kerk naar voren. Dankzegging: Ouderling Marvin H. Ricks, van Almelo.

Doopdienst, 12.45 n.m. in de Zwem- en Bad-inrichting. Leider: president Kooyman. Gezongen „Wat is het Evangelie”, verzen 1 en 2. Gebed: Ouderling Harvey L. Deem, vertakkingsleider te Almelo. Gezongen: het derde vers van het genoemde lied. De leider spreekt enkele toepasselijke woorden. Ouderling Leeuwenburg bedient de doopplechtigheid aan drie volwassenen en een elfjarige. Verzen 3 en 4 van „De lieflijke Dag” weerklinken echo-wekkend over het „watergraf”. Dankbede: Ouderling Kenneth R. Judd (Utrecht).

Middagdienst, 2 uur. Zelfde zaal, Achter den Dom. Openingslied „Ik weet dat mijn Verlosser leeft.” Gebed: Ouderling Clair B. Fowler, van Arnhem. Koorzang: Let the mountains shout for joy! (Dat de bergen van vreugde juichen!) De tijdens den doopdienst gedoopten (behalve de elfjarige knaap, die niet in den namiddagvergadering wezen kon en inmiddels bevestigd was) worden door de gebruikelijke handoplegging tot leden der Kerk bevestigd. Door den leider der bijeenkomsten worden de Algemeene Kerkleiders, de Zendings- en Districtsleiders ter ondersteuning voorgesteld. Er wordt bekend gemaakt, dat Ouderling Leeuwenburg verplaatst wordt naar Groningen, waar hij districtsleider wezen zal, en dat Ouderling King hem als president van het Utrechtsche district zal opvolgen.

Spreekers: Ouderling Deem, Ouderling Leo A. Teerlink (gemeente-president te Leiden) en Ouderling Bert H. Opheikens, president der Dordtsche gemeente. Tusschenlied: The Palms (De Palmen) door het R'damsche koor. Zuster Elizabeth J. Kooyman, presidente der vrouwen- en meisjes-organisaties der Zending, legt met grooten ernst getuigenis af en wordt gevolgd door Ouderling Newel J. Mortensen, gemeente-leider te Apeldoorn. Ouderling Edward H. Boyer (Hilversum) en Cornelius J. Dee (Rotterdam) zijn de laatste sprekers in dit samenzijn. Dankzegging door Ouderling Herman Bell van Dordrecht.

Avonddienst, 7 uur. „Daar ruischt langs de wolken” gezongen door de vergaderden. Aanvangsbede: Ouderling Judd. Koorlied: Come let us sing unto the Lord: Komt, laat ons den Heere lofzingen. Sprekers: Ouderling Van Dam, Ouderling Nanno Venema (Rotterdam) en Ouderling Warde M. Cameron (Amsterdam). Een tweezang: Sealed in the Silent Tomb (In het stille graf verzegeld), door broeder M. van Gelderen en zuster Ida Weekhout, beiden van Rotterdam, wisselt het spreken af. Dan volgen weer een drietal sprekers: Ouderling John Westra (Apeldoorn), Ouderling John Sieverts (Districtspresident, Amsterdam) en Ouderling Leeuwenburg. Krachtige, gloedvolle getuigenissen. President Kooyman besluit met een woord van dank aan allen, in het bijzonder aan het bezoekende zangkoor, den avond.

Het aantal aanwezige zendelingen krom Zaterdagavond en Zondagmorgen tot 26. Behalve de in het verslag genoemden waren aanwezig: Ouderling Reed W. Farnsworth, zedingssecretaris, Warren H. Perry, assistent-redacteur van de „Ster”, Milford L. Hall, pas aangekomen, Blaine L. Baxter (Hilversum) en Cloyd Galbraith (Rotterdam). De eerste drie woonden alleen de zendingen-bijeenkomst bij.

Namens de Zustershulpvereeniging werd een op Maandagavond te houden bazaar bekend gemaakt.

GRONINGER CONFERENTIE.

Het kernwoord van de op 16 en 17 Nov. j.l. te Groningen gehouden conferentie kondigden strooikaarten als volgt aan:

Heeft dit leven zin en doel?

„Ik weet niet of we zijn geschapen met 'n doel,
Of maar bij toeval dáár zijn.” MULTATULI.

„'k Werd door U naar d' aard' gezonden
Met een wijs en heerlijk doel,
Maar geen heug'nis is verbonden
Aan 't verleên in aard'sch gewoel.
Toch — een heim'nisvol gefluister
Daalt somwijlen tot mij neer:
„Vreemd'ling”, zegt het, „eens, in luister,
Woondet gij in Hooger Sfeer.”

ELIZA R. SNOW, Mormoonsch Dichteres.

Zaterdag.

Zendingen-bijeenkomst, 2.30 uur n.m. twintig Ouderlingen en de Zedingsleider aanwezig. Na het gebruikelijke zingen en bidden, spraken en getuigden achtereenvolgens: Reed W. Farnsworth, Symen Stam, John Rip, Clair P. Fowler, Ralph M. Davey, Henry

Hart, William J. Koldewijn, Fred M. Weenig, Claude W. Draayer, Lynn R. Webb, Alton R. Pugh, Thomas F. Coppin, John Sieverts, Warde M. Cameron, Don H. van Dam, Gerrit J. van Alfen, John Westra, P. B. J. Leeuwenburg, Herman de Mik, Sier Vuijk en de president der Zending. Een aangename geest; een ootmoedig maar vastbesloten voornemen, met vernieuwde geestdrift voort te gaan.

Om 6 uur doopdienst. Gebed: Ouderling Stam (Amsterdam). Sprekers: Ouderling van Dam, Districts-president van Rotterdam, en de Zendingspresident. Ouderling Draayer, Groninger Gemeentepresident, bedient de doopplechtigheid aan zes personen. Een zendelingenkwartet: Sieverts, Stam, Coppin en de Mik, wordt gevolgd door het bevestigen van de gedoopten. Dankzegging: Ouderling Westra (Apeldoorn).

Om 7 uur ambtenaren en ambtenaressen-vergadering.

Zondag.

De Zendingsleider presideert in de bijeenkomsten, de districts-president Sier Vuijk, is dienstdoend leider.

Morgendienst, 10 uur. Lied: Joseph Smith's eerste gebed. Gebeden door Ouderling Van Alfen (Amsterdam). Lied: De lieflijke Dag. Sprekers: Ouderling Vuijk (inleiding), Ouderling Hart (Rotterdam), districts-president Sieverts en gemeentepresident Stam, beiden van Amsterdam, gevolgd door een driedubbel duet: Easter Morning (Paaschmorgen) door zes Groninger Bijenkorfmeisjes. Vervolgens spreken de Utrechtsche districtsleider Leeuwenburg en de president der Zending. "k 'Twijfel toch niet", zoo vertaalt de laatste een zinsnede uit Tennyson's Locksley Hall, „dat door de eeuwen loopt een oogmerk, feilloos wáár, en het denken van de menschheid wordt verruimd van jaar tot jaar". Slotlied: Wij danken U, Heer. Dankgebed: Ouderling Pugh (Amsterdam).

Namiddagbijeenkomst, 2 uur. Gezongen: Komt, heil'gen, komt. Gebed: Ouderling Weenig (Rotterdam). Gezongen: Als er liefde heerscht. Openingswoorden en het voorstellen der Algemeene Kerkleiders door den dienstdoenden leider. Sprekers: Ouderling Westra, gemeentepresident De Mik (Den Haag), Ouderling Cameron (Amsterdam). Solo: The Unknown Grave (Het onbekende graf) door Zuster J. van Komen, Groningen. Zuster Kooyman spoort de zusters aan, haar echtgenooten en zoons, die priesterschapsdragers zijn, bij te staan in plichtsvervulling en te werken in den geest der liefde. Volgen Ouderling Koldewijn (Leiden) en Van Dam. Slotzang: Zie wij zaaien. Dankbede: Ouderling Fowler (Arnhem).

Avonddienst. Gezang: Gebedslied. Aanvangsbede: Ouderling Draayer. Gezang: Cumorah. Inleiding: Ouderling Vuijk. Spreker: Zendingsscretaris Farnsworth. Kwartet: Scatter Sunshine (Spreidt zonneshijn) door Ouderlingen Stam, Koldewijn, De Mik

en Sieverts. Sprekers: Ouderling Davey, overziener van het O.O.V. en Zondagsschoolwerk, en Ouderling Webb (Amsterdam). Zangstukje: Beautiful Home (Lieflijk Tehuis) door plaatselijke Bijenkorfmeisjes. De zendingspresident wijst er op, dat al de zendelingen doordrongen zijn van het wáár-zijn hunner boodschap; dat ze, beziel van den zendingsgeest, overtuigd zijn dat hedendaagsche openbaringen de beteekenis en het oogmerk van ons aardse leven verklaren. Ouderling Vuijk besluit met enkele gepaste woorden de rij van sprekers. Slotlied: Zegenbede. Dankgebed: Ouderling Coppin (Amsterdam).

Tijdens de vergadering werd aangekondigd, dat de Zustershulpvereniging op Maandagavond een liefdadigheidsbazaar zou gaan houden.

ZENDINGSNIEUWS.

Verplaatsingen.

De volgende verplaatsingen teekenen wij aan:

Ouderlingen: Warren D. Richardson van Den Helder naar Amsterdam; Edward H. Boyer van Hilversum naar Apeldoorn; Blaine Baxter van Hilversum naar Den Helder; Newel J. Mortenson van Apeldoorn naar Rotterdam; Marvin H. Ricks van Almelo naar Rotterdam; Claude W. Draayer van Groningen naar Apeldoorn als gemeentepresident; John Westra van Apeldoorn naar Arnhem als gemeentepresident; Fred Weenig van Rotterdam naar Amsterdam als secretaris van het Amsterdamsche district; Lynn R. Webb van Amsterdam naar Leiden; Richard J. West van Rotterdam naar Haarlem als gemeentepresident; Leo A. Teerlink van Leiden naar Almelo als gemeentepresident; Brigham Nebeker van Rotterdam naar Groningen; Ersel H. Beus van Hilversum naar Utrecht als gemeentepresident; P. B. J. Leeuwenburg van Utrecht naar Groningen als president van het Groninger district; Earl F. Shipley van Schiedam naar Dordrecht als gemeentepresident; June W. Wayment van Den Haag naar Gouda als gemeentepresident; Kenneth R. Judd van Utrecht naar Schiedam als gemeentepresident; Cornelius J. Dee van Rotterdam naar Den Haag; Bert H. Opheikens van Dordrecht naar Rotterdam als secretaris van het O.O.V. en Zondagsschoolwerk.

ZONDAGSSCHOOL-OPZEGSTUKJES VOOR JANUARI 1930.

Hoe naamloos lief had ons de Heer,
Die uit het heerlijk Vaderhuis
Op aarde nederkwan, weleer,
En voor ons leed en stierf aan 't Kruis.

Openbaring, hoofdstuk 14, vers 6.

En ik zag een anderen engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwige evangelie, om te verkondigen dengenen, die op de aarde wonen, en aan alle natie, en geslacht, en taal, en volk.

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.